

Egyházi Látogató

XIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM A WASHINGTONI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ HAVILAPJA
2006. OKTÓBER 22.

Albrecht Dürer: Imádkozó kezek

Ratkó József: Segítsd a királyt

Részlet István imájából

Lenni nem kezdett s véghetetlen Úr, ki
markoddal megmérsz minden vizeket
s araszoddal az egeket beéred,
ki haragodnak egy leheletével
világot fűjsz el, csillagot kioltasz,
s föld megindul, hegyek hanyatlanak
egy intésedre, Uram - égis érő
s hatalmaskodó népeket elejtesz,
míg virágoznak választottaid -
vigyázz reánk, hogy álljunk meg a hitben;
segíteni ne vesztegelj nekünk,
s hogy el ne esnének, óvjad lábainkat!
Tanítsd meg, akik ellenünk uszulnak
és földeinket elcsipegetik
és sóvárognak falvaink iránt
és kiirtanák szülötte-szavunkat,
hogy dicsérni Tégedet ne tudjunk,
és minden módon ártani akarnak,
tanítsd meg őket, Uram, haragodra!
S intsd meg, akik a szent munkát segítik
s hitre hajtott népedet pásztorolják -
örök hálát hogy téled várjanak - mert
igen gögösek immár, mintha ők
adták volna e földet is aláink!
Juttasd eszükbe, ki vagy Te, Uram,
s kicsodák ők! És tedd, hogy ne legyünk
gyalázatja a szomszéd nemzeteknek,
ne legyünk csúfja és játékai,
s messzire való maradékaink
rút járom alá ne vessenek! Ámen.

OKTÓBER 23 PASSAIC UTCÁIN

1956 adventjében Passaic város, élén a tekintélyes számú magyar lakossággal, két magyar templomával, fokozott elmélyüléssel készült szent karácsony estéjére. Egyik magyarázata a magyar szabad-ságharc húszezer menekültjét fogadó katonai tábor, a Camp Kilmer közelségével járó kapcsolattrendszer. A magyar gyülekezet lelkésze, aki a felekezet megbízásából a tábor protestáns adminisztratív lelkészi szolgálatát is ellátta, már napokkal az előtt jelentette Gáspár János plébánosnak és a helyi sajtónak, hogy a szentestére, az addig érkezettek mellé, egy nagyobb csoport menekültet várhatunk városunkba. Érthető, hogy a két egyház népe, éppen úgy, mint a magyar szabadságharc ügyével szimpatizáló szélesebb társadalom, ez évben a maga és családja karácsonya mellett fontosnak tartotta a mások, a menekültek karácsonyának elő-készítését. November eleje óta működésbe lendült a menekültek letelepítését munkáló száztagú bizottság. Már megtörtént a Gregory sugárúton fekvő, átmeneti elhelyezésükre kiszemelt nagyméretű ház átvétele. Mégis, az otthon szimbolikus megnyitásának alkalmául karácsony estéjét tűzték ki. Sok volt a tennivaló. Az asszonyok sorra ta-

karították a szobákat. Egy fűtőolaj árus színültig töltötte a tartályokat. A közeli villanyos üzem tulajdonosa ezer apró égővel díszítette nem csak a sarki boltos által küldött óriási karácsonyfát, hanem, amerikai szokás szerint, a portát ékesítő örökzöld bokrokat is. Egy közelben fekvő iskola tanulói, megint csak bevett szokást követve, a kert fái között felállították a szarvasok húzta Mikulás szánkót. Az ifjúsági egyesület tagjai hatalmas arany betűkkel rakták ki az épület homlokzatán a Camp Kilmerben hetek óta, egész napon át, óránként felhangzó köszöntést: Isten hozott! A fontos utca forgalma a szokottnál is nagyobbra dagadt. Teherautók jöttek-mentek. Egy magyar származású cipőkereskedő meleg lábbeli-, téli harisnya-szállítmányt küldött. Egy nagy cég kocsija bútorokat hozott egy közeli gyárból. Egymásután érkeztek a jégszekrények, mosógépek, szőnyegek, edényfélék. Élelmiszerkereskedők, meg a jószívű magyar asszonyok, szomszédok, meg az amerikai egyházak népe szüntelenül tömték a jégszekrényeket és az éléskamrát húsfélével, zöldséggel, tojással, tejjel-vajjal, mindennel, amire csak szükségük lesz az új lakóknak. Mintha az egész város átérezte volna a Megváltó intelmét:

**„Mert éheztem
és ennem adtatok;
szomjúhoztaam,
és innom adtatok;
jövevény voltam, és
befogadtatok engem;
mezítelen voltam,
és felruháztatok;
beteg voltam,
és meglátogattatok;
fogoly voltam,
és eljöttetek hozzám...
amennyiben
megcselekedtétek
eggyel az én legkisebb
atyámfiái közül,
én velem
cselekedtétek meg.”**

(Máté 25,35-40)

Már minden elkészült, és a szenteste közelségével minden percben esedékes volt az új lakók érkezése, és a számukra készített otthon birtokbavétele. Már készültünk a karácsonyfához, amikor egy ismeretlen idős pár lépett a szobába. Karjukon színes papírral, szalagokkal díszített csomagok. Boldog karácsonyt köszöntöttek, majd a férfi így szólt: házaseletünk első karácsonyán elhatároztuk, hogy mi egymásnak csak olyan karácsonyi ajándékokat adunk, amellyel másoknak is örömet

szerezhetünk. Engedjék meg, hogy ebben az évben az egymásnak szóló ajándékot a magyar menekültek karácsonyfája alatt bonthassuk ki és oda helyezhessük.

Megköszöntük, mire ők a karácsonyfához lépve bontogatni kezdték az egymásnak szóló csomagokat. Szokatlan ajándékok: az éltes férfi egy tízéves fiúra illő felsőkabátot és téli ruhát, az ősz hajú asszony egy gyermekleánynak való hatalmas babát kapott. Megköszönték egymásnak, és odahelyezték azokat a menekültek karácsonyfája alá.

Az előszobában lépések hangzottak. A nagyszobában mindenki tudta, megérkeztek, akiket vártunk, a legújabb menekültek. Felhangzott a „Dicsőség mennyben az Istennek.” Az éneklés nehezen ment, mert valami szorongatta a torkokat. Az idős pár oldalról hallgatta a magyar karácsonyi éneket. Az ő szemük is könnybe lábadt, amikor Sándorka, a napokkal azelőtt érkezett „házinéni” fia magához ölelte a szép télikabátot és kisebb testvére, Margit, boldogan emelte karjaiba a csodaszép babát. Aztán búcsút intettek és indultak. De ott hagyták nemcsak a kabátot, a ruhát és a babát, velünk hagytak egy feledhetetlen karácsonyi élményt, és egy, életünk falára és szívünk táblájára kívánczó aranyigét: A szeretet nem keresi a maga hasznát.

Dr. Bertalan Imre

Washingtoni Magyar Református Egyház

Vasárnapi Istentisztelet, 2006. október 22.

Dr. Bertalan Imre lelkipásztor és Kovács Zoltán segédlelkész

Orgona előjáték
Apostoli köszöntés

Fennálló ének

18 *Ím béjöttünk nagy örömmel (1-2)*
46. Zsoltár és Márk 10,46-52

Lekció

Nagyének

Prófétai ima

Apostoli Hitvallás (8. oldal)

Közének

27 *Téged áldunk, nagy Isten (1-2)*
Márk 10,47

Textus

Igehirdetés

Pásztori ima

Úri imádság (6. oldal)

Felhívás adakozásra

Hirdetések

Záró ének

7 *A Sionnak hegyén, Úr Isten (1.3)*

Magyar himnusz

Áldás

Orgona utójáték

Erős várunk nekünk az Isten,
És fegyverünk ellenség ellen.
Meggazadít veszedelemtől,
Amely ránk most mindenünnen tör.
A mi régi ellenségünk
Háborog nekünk
Erővel, fegyverrel, és sok
csalárdsággal,
És minden nagy hatalmassággal

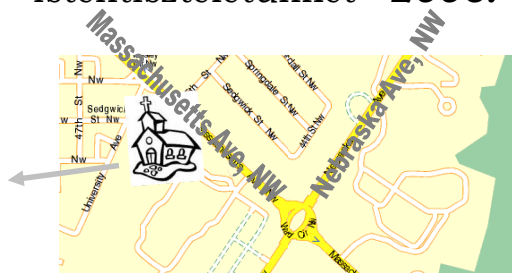
Nincsen nekünk semmi hatalmunk,
Mellyel neki ellene álljunk.
Viaskodik az Úr érettünk,
Kit az Isten küldött le nekünk.
Ha kérdezed, hogy ki legyen az:
Jézus Krisztus az,
Seregeknek Ura, kinél nincs
több Isten.

Nála vagyon a győzelem

Hirdetések – Közlemények

- Következő istentiszteletünket **2006. november 26.-án**, 11 órától Wesley Theological Seminary kápolnájában (4500 Massachusetts Ave., NW., Washington D.C. 20016). Az istentiszteleti alkalomra, és az azt követő szeretetvendégségre mindenkit hívunk és várunk!

Wesley
Theological
Seminary

tartjuk a

- Az Amerikai Magyar Református Egyesület október 22-én, vasárnap 15:30-tól tart október 23-i megemlékezést a Kossuth Házban (2001 Massachusetts Ave., NW).
- A virágot az ÚR asztalára dr. Csikesz Tibor emlékére felesége és fiai ajándékozták.

Az Úr legyen és maradjon gyülekezetünk őriző Pásztora! Ámen!

Lelkipásztorok elérhetősége:

Dr. Bertalan Imre

Telefon: (301) 493-5036

E-mail: ibertalan@verizon.net

Kovács Zoltán

Telefon: (202) 885-8755

E-mail: zoltaan@tvn.hu